

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

a w konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu ds. Infrastruktury i Logistyki w Luksemburgu z dnia 27 maja 2016 r. o zapisaniu dziecka skarżącego do świetlicy (garderie) w Bertrange Mamer, czyli odmowie przyjęcia go do świetlicy na Kirchbergu;
- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2016 r. oddalającej zażalenie z dnia 6 czerwca 2016 r. na tę decyzję;
- zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej Kartą) i art. 1d regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, naruszenia zasady niedyskryminacji i zasad rozkładu ciężaru dowodu. W tym względzie strona skarżąca zarzuca pozwanej, że dopuściła ona odstępstwa dla innych rodzin, a jemu odmówiła zastosowania takiego odstępstwa, chociaż obiektywne okoliczności nie uzasadniały dla takiego odmiennego traktowania
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie, naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności oraz art. 41 Karty, które stanowią o wadliwości zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2017 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-18/17)

(2017/C 070/35)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1867 z dnia 20 października 2016 r. zmieniającego załącznik do rozporządzenia (WE) nr 3199/93 w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 27 ust. 3 i 4 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktur podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych. Przyjmując sporne rozporządzenie Komisja wkroczyła w zakres czeskich krajowych wymogów w dziedzinie całkowitego skażenia alkoholu, mimo iż Republika Czeska nie dokonała zawiadomienia w rozumieniu art. 27 ust. 3 dyrektywy 92/83, a przeciwnie wielokrotnie zgłaszała Komisji, że nie zgadza się z takim działaniem. Zgodnie z art. 27 ust. 4 dyrektywy 92/83 nie można wkroczać w zakres krajowych wymogów państwa członkowskiego w przypadku braku zawiadomienia ze strony tego państwa.
2. Zarzut drugi, oparty na naruszeniu art. 27 ust. 1 lit. a) dyrektywy 92/83, w zakresie w jakim eurodenaturant 1:1:1 nie spełnia celu tego przepisu, gdyż nie daje wystarczających gwarancji w ramach zwalczania unikania opodatkowania. Eurodenaturant 1:1:1 jest bowiem bardzo słabą mieszaniną substancji skażających, a całkowicie skażony w ten sposób alkohol może z łatwością być wykorzystany do produkcji napojów alkoholowych.

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2017 r. – Fastweb/Komisja

(Sprawa T-19/17)

(2017/C 070/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Fastweb SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: M. Merola, L. Armati, A. Guarino i E. Cerchi, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w całości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Fastweb S.p.A. wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 1 września 2016 r., którą Komisja Europejska zezwoliła na koncentrację w przypadku M.7758 Hutchinson 3 Italia/Wind/JV, w rozumieniu art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (DzU 2004 L 24, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 8, t. 3, s. 40), uznając za zgodną z rynkiem wewnętrznym operację, poprzez którą Hutchinson Europe Telecommunications (HET) i Vimpel/Com Luxembourg Holdings (VIP) nabywają wspólną kontrolę nad nowo powstałym wspólnym przedsiębiorstwem (joint venture lub JV) poprzez wniesienie do JV działalności prowadzonych przez siebie w sektorze telekomunikacji we Włoszech, które zostały dostosowane do warunków i obowiązków umożliwiających wejście na rynek wewnętrzny nowego operatora sieci (MNO).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia wymogów proceduralnych, zasady dobrej administracji i przejrzystości oraz naruszenie art. 8 powołanego rozporządzenia.